آشنایی با i-Ready؛ بیایید با هم یاد بگیریم

بازآفرینی کارگاه آموزشی برای خانواده‌ها | ۱۴ اکتبر ۲۰۲۶

ویژهٔ والدین و سرپرستانی که فرصت شرکت در جلسه را نداشتند

خانواده‌های گرامی، خوش آمدید! هدف از برگزاری کارگاه‌های مدرسه این است که در کنار هم بهتر بفهمیم فرزندانمان چگونه یاد می‌گیرند و پیشرفت می‌کنند. در این جلسه دربارهٔ i-Ready صحبت شد: این ابزار چیست، گزارش آن چه معنایی دارد و چگونه می‌توانیم از اطلاعات آن برای کمک به فرزندانمان استفاده کنیم. چه با ارزشیابی‌های مدارس آمریکا آشنا باشید و چه برای نخستین بار با آن‌ها روبه‌رو شوید، امیدواریم این راهنما به شما کمک کند با اطمینان بیشتری با معلم فرزندتان گفت‌وگو کنید.

ابتدا ببینیم i-Ready چیست

i-Ready یک **ارزیابی تشخیصی** در خواندن و ریاضی است. می‌توان آن را نوعی بررسی وضعیت یادگیری دانست: به معلم نشان می‌دهد کودک چه مهارت‌هایی را فراگرفته، در چه زمینه‌هایی هنوز به تمرین نیاز دارد و برای یادگیری چه مهارت‌هایی آماده است. مدرسه همچنین از نتایج آن برای بررسی پیشرفت کودک در طول زمان استفاده می‌کند.

> این آزمون نمرهٔ قبولی یا مردودی ندارد. نتیجهٔ آن نشان‌دهندهٔ هوش، ارزش یا توانایی نهایی فرزند شما نیست؛ بلکه یکی از چند منبع اطلاعاتی است که معلم در کنار فعالیت‌های کلاسی و ارزیابی‌های دیگر به کار می‌برد.

چرا بعضی سؤال‌ها برای کودک خیلی دشوار می‌شوند؟

i-Ready با پاسخ‌های دانش‌آموز تنظیم می‌شود. اگر کودک درست پاسخ دهد، ممکن است سؤال‌های بعدی سخت‌تر شوند و اگر در پاسخ‌گویی مشکل داشته باشد، سؤال‌ها آسان‌تر شوند. این روند کمک می‌کند سطح فعلی یادگیری او مشخص شود. روبه‌رو شدن با سؤال‌های دشوار طبیعی است.

چگونه گزارش فرزندمان را بخوانیم؟

در گزارش ممکن است عددها، رنگ‌ها و اصطلاحات ناآشنایی ببینید:

رنگ‌های سطح عملکرد: سبز معمولاً نشان‌دهندهٔ مهارت‌های متناسب با پایهٔ تحصیلی، زرد نشان‌دهندهٔ نزدیک شدن به آن سطح و قرمز نشان‌دهندهٔ زمینه‌هایی است که ممکن است به حمایت بیشتری نیاز داشته باشند. قرمز به معنای مردود شدن یا مشکل داشتن در همهٔ درس‌ها نیست. معلم مهارت‌های مشخص پشت هر رنگ را بررسی می‌کند.

نمرهٔ مقیاسی (Scale Score): عددی که وقتی با نتایج قبلی همان کودک مقایسه شود، به درک میزان رشد او کمک می‌کند. **صدک (Percentile):** جایگاه نسبی کودک در مقایسه با دانش‌آموزان دیگر در سطح کشور؛ این عدد به‌تنهایی مبنای اصلی تصمیم معلم برای آموزش بعدی نیست.

حوزه‌های یادگیری: بخش‌های مشخص خواندن یا ریاضی هستند. مثلاً کودکی ممکن است واژه‌ها را سریع تشخیص دهد اما برای فهمیدن مفهوم داستان به کمک نیاز داشته باشد. به همین دلیل، معلم فقط به نتیجهٔ کلی نگاه نمی‌کند.

آیا رنگ قرمز یعنی فرزندم در همهٔ درس‌ها عقب است؟

خیر. این رنگ نقطهٔ شروع گفت‌وگوست. از معلم بپرسید کدام مهارت‌های خواندن یا ریاضی نیاز به تقویت دارند و نقاط قوت فرزندتان کدام‌اند.

معلمان پس از دریافت نتایج چه می‌کنند؟

معلمان فقط گزارش را به خانه نمی‌فرستند. آن‌ها نتایج را در کنار شواهد یادگیری در کلاس بررسی می‌کنند، الگوها را تشخیص می‌دهند، گروه‌های آموزشی هدفمند تشکیل می‌دهند، مهارت‌های موردنیاز را آموزش می‌دهند و سپس پیشرفت دانش‌آموزان را می‌سنجند تا در صورت لزوم روش آموزش را تغییر دهند.

در کارگاه به زمانی با عنوان **Universal Access (UA)** اشاره شد که در آن کودکان ممکن است آموزش تقویتی یا فعالیت‌های پیشرفته‌تر دریافت کنند. برخی دانش‌آموزان به حمایت هدفمند در کلاس نیاز دارند که اغلب **سطح ۲ (Tier 2)** نامیده می‌شود؛ برخی دیگر ممکن است به بررسی دقیق‌تر و حمایت فشرده‌تر، یعنی **سطح ۳ (Tier 3)** نیاز داشته باشند. این اصطلاحات نوع حمایت را توصیف می‌کنند، نه هویت یا توانایی کودک را.

معلم از کجا می‌فهمد حمایت اضافی مؤثر بوده است؟

با بررسی‌های کوتاه‌تر یادگیری که در کارگاه گفته شد تقریباً هر چهار تا شش هفته انجام می‌شوند. معلم بر اساس آنچه دانش‌آموز نشان می‌دهد، حمایت را تنظیم می‌کند. یک نتیجهٔ تشخیصی هرگز تمام داستان یادگیری کودک نیست.

این ارزیابی چند بار در سال انجام می‌شود؟

طبق توضیحات کارگاه، دانش‌آموزان پایه‌های TK تا پنجم در پاییز، زمستان و بهار و دانش‌آموزان پایه‌های ششم تا هشتم در پاییز و بهار ارزیابی تشخیصی می‌شوند. معلمان در فاصلهٔ این ارزیابی‌ها نیز از روش‌های دیگری برای بررسی یادگیری استفاده می‌کنند.

خانواده‌ها در خانه چه کمکی می‌توانند بکنند؟

برای حمایت از یادگیری فرزندتان لازم نیست متخصص خواندن یا ریاضی باشید. تشویق مداوم، توجه به تجربهٔ یادگیری کودک و ارتباط با معلم بسیار ارزشمند است.

تمرین کوتاه و منظم: در کارگاه حدود ۲۰ دقیقه تمرین روزانه با i-Ready در خانه پیشنهاد شد؛ البته برنامه و راهنمایی معلم فرزندتان را در اولویت قرار دهید. برنامه‌ای قابل‌اجرا بهتر از تمرینی است که موجب فشار و نگرانی شود.

دربارهٔ یادگیری گفت‌وگو کنید: با هم کتاب بخوانید، دربارهٔ داستان‌ها صحبت کنید، از کودک بخواهید طرز فکرش را توضیح دهد و به واژه‌ها و ایده‌های تازه توجه کنید. می‌توانید این گفت‌وگوها را به زبانی انجام دهید که خانواده در خانه با آن راحت‌تر است. برای تمرین مهارت‌های خاص، از معلم راهنمایی بخواهید.

اجازه دهید کودک ارزیابی را خودش انجام دهد: او را تشویق کنید با آرامش و دقت پاسخ دهد. گفتن پاسخ‌ها به کودک ممکن است باعث شود نتیجه برای برنامه‌ریزی آموزش مناسب نباشد.

پیشرفت را ببینید و تشویق کنید: به‌جای تمرکز صرف بر رنگ یا عدد، بپرسید «امروز چه چیز تازه‌ای یاد گرفتی؟» و مشاهدات خود را دربارهٔ نقاط قوت یا دشواری‌های کودک با معلم در میان بگذارید.

آیا i-Ready جای معلم را می‌گیرد؟

خیر. معلمان همچنان به‌طور مستقیم آموزش می‌دهند، مشاهده می‌کنند، توضیح می‌دهند و از دانش‌آموزان حمایت می‌کنند. i-Ready فقط اطلاعات و تمرین‌های هدفمندی فراهم می‌کند تا تصمیم‌های آموزشی بهتر گرفته شوند.

برای جلسهٔ گفت‌وگو با معلم آماده شویم

در کارگاه یادآوری شد که جلسه‌های والدین و معلمان کوتاه‌اند، حدود ۱۵ دقیقه، و خانواده‌ها باید گزارش i-Ready را دریافت کنند. اگر امکان دارد، پیش از جلسه نگاهی به گزارش بیندازید. لازم نیست معنای همهٔ عددها را بدانید؛ کافی است با یک نقطهٔ قوت، یک زمینهٔ نیازمند رشد و یک سؤال شروع کنید.

می‌توانید بپرسید: «فرزندم در چه چیزی خوب عمل می‌کند؟»، «بهتر است ابتدا روی کدام مهارت کار کنیم؟»، «مدرسه چه حمایتی ارائه می‌دهد؟»، «در خانه چه فعالیت ساده‌ای انجام دهیم؟» و «چگونه متوجه پیشرفت او خواهیم شد؟»

سخن پایانی با خانواده‌ها

هر کودک با سرعت ویژهٔ خود رشد می‌کند و هر خانواده شناخت ارزشمندی از فرزندش دارد. i-Ready ابزاری برای شناخت نیازهای یادگیری و برنامه‌ریزی حمایت است، نه وسیله‌ای برای قضاوت دربارهٔ کودک یا خانواده. هر زمان پرسشی داشتید، با رابط خانواده و مدرسه (Parent Liaison)، متخصص خواندن یا معلم فرزندتان تماس بگیرید. هدف مشترک ما کمک به رشد و موفقیت تک‌تک دانش‌آموزان است.
